

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Tudosenco Vitalie, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe

Tudosenco Vitalie Grigore, născut la 18 noiembrie 1988, originar din s. Horești, r-nul Ialoveni și domiciliat temporar în mun. Chișinău, str. Lev Tolstoi, 52.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 04.07.2014 – 16.07.2014 (prima instanță).
2. 28.11.2014 – 26.05.2015 (instanța de apel).
3. 12.11.2015 – 20.01.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 iulie 2014, Tudosenco Vitalie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea art. 82 Cod penal de 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de Pasat Andrei a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acesteia să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Corpul delict: un plic din hârtie de culoare albă în care se află un telefon mobil „Siemens M65” – s-a dispus de transmis părții vătămate, Pasat Andrei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut, că inculpatul Tudosenco Vitalie, la 24.06.2014, în jurul orei 02.30 min., aflîndu-se în apropierea Centrului

comercial „UNO”, amplasat pe str. Tiraspol, 5, mun. Chişinău, împreună cu alte două persoane nestabilite de organul de urmărire penală, i-au aplicat lovituri lui Pasat Andrei, ca rezultat fiindu-i fracturată mâna dreapta, după care, în mod deschis a sustras un telefon mobil de model „Siemens”, în care era introdusă cartela SIM 079107333 la preţ de 300 lei şi bani în sumă de 1500 lei, apoi cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracţiunii, cauzându-i părţii vătămate daună în proporţii considerabile în sumă de 1800 lei.

Acţiunile lui Tudosenco Vitalie au fost calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal – ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârşit de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa şi sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către inculpatul Tudosenco Vitalie, prin care a solicitat casarea sentinţei, rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanţă, cu pronunţarea unei noi hotărâri prin care să fie recalificate acţiunile inculpatului potrivit prevederilor art. 186 alin. (2) Cod penal.

În argumentarea apelului declarat, inculpatul a invocat că:

- instanţa de fond eronat a încadrat acţiunile sale potrivit art. 187 alin. 2 lit. b), e), f) Cod penal, deoarece a comis furtul telefonului mobil şi nu s-a ascuns de organele de poliţie, ci a aşteptat la faţa locului;

- instanţa de fond a pus la baza învinuirii doar declaraţiile martorilor aduşi de acuzatorul de stat, iar martorii solicitaţi de inculpat nu au fost audiaţi.

3.1. Sentinţa a mai fost atacată cu apel de către apărătorul Sochirca Stela în numele inculpatului Tudosenco Vitalie, prin care a solicitat casarea sentinţei, rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanţă, cu pronunţarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Tudosenco Vitalie să fie recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse în limitele sancţiunii acestui articol, cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe un termen minim.

În argumentarea apelului declarat, apărătorul Sochircă Stela a invocat că:

- inculpatul nu a participat la aplicarea leziunilor corporale părţii vătămate, apropiindu-se de acesta, când leziunile erau deja aplicate de 3-4 persoane, identitatea cărora nu a fost stabilită de organul de urmărire penală;

- instanţa de fond nu a ținut cont de faptul că, din cauza deficienţei fizice a inculpatului, căruia în primăvara anului 2014 i s-au amputat degetele de la piciorul stîng, acesta fizic nu se putea deplasa cu viteza părţii vătămate în vederea aplicării leziunilor corporale;

- atît în cadrul urmăririi penale, cât şi în cadrul cercetării judecătoreşti, cert s-a relevat faptul că, inculpatul era singur la locul sustragerii telefonului mobil de model „Siemens”, fapt recunoscut de însuşi inculpat;

- este lipsită de suport probator, incriminarea inculpatului în sustragerea sumei de bani, în mărime de 1500 (una mie cinci sute) lei, deoarece conform procesului - verbal de cercetare la fața locului din 24.06.2014 și tabelului fotografic anexat (f.d. 8-14), procesului - verbal de percheziție, declarațiilor martorului Cebotari Pavel în cadrul ședinței de judecată din 09.07.2014, la inculpat, la locul săvârșirii infracțiunii nu au fost găsite careva mijloace bănești, iar din declarațiile martorului Beiu Igor în cadrul ședinței de judecată din 16.07.2014, cert rezultă faptul că, careva persoane terțe la locul dat nu se aflau, prin ce se exclude posibilitatea transmiterii pretinsei sume bănești de inculpat persoanelor terțe;

- declarațiile martorului Beiu Igor date în cadrul ședinței de judecată din 16.07.2014, precum că acesta la ora 02:30, la iluminare slabă a locului, la distanța de 10-15 m, de la locul săvârșirii infracțiunii, deslușit a observat că bunul sustras de inculpat erau bani, care nu au fost găsiți la percheziția corporală, urmau a fi apreciate critic;

- instanța de fond la examinarea cauzei, nu a elucidat circumstanțele cauzei și anume: care anume leziuni corporale au fost aplicate de inculpat părții vătămate, nu există concluzia medicului-legist, care cu certitudine să indice, că fractura membrului superior al părții vătămate a fost rezultatul loviturilor și nu a căderii libere a acestuia din poziția verticală; nu există concluzia certă, ce ar invoca legătura de cauzalitate directă între acțiunile inculpatului și leziunile corporale ale părții vătămate; nu există suport probator, că partea vătămată a deținut suma de bani invocată la el în acea zi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și a fost menținută sentința.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut, că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Tudosenco Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de 187 alin. 2 lit. b), e), f) Cod Penal după indicii calificativi, ” *jaf, adică infracțiunea de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

Instanța de apel a concluzionat, că este cert stabilit, că inculpatul Tudosenco Vitalie a comis infracțiunea incriminată lui, vina inculpatului a fost constatată prin totalitatea de probe administrate și care au fost corect apreciate de către prima instanță, fiind respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului Tudosenco Vitalie în

comiterea infracțiunii imputate, pe probele administrate la cauza penală, și anume: declarațiile inculpatului Tudosenco Vitalie (f.d.112-116), părții vătămate Pasat Andrei (f.d. 104-105), martorilor Cebotari Pavel (f.d. 106-108), Beiu Igor (109-111), procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 24.06.2014 (f.d. 5), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.06.2014 și tabelul fotografic anexat la respectivul proces-verbal (f.d. 8-14), procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.06.2014 (f.d. 15), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 24.06.2014 și tabelul fotografic anexat la respectivul proces-verbal (f.d. 30-32), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.06.2014 potrivit căruia, martorul Beiu Igor 1-a recunoscut pe inculpat ca fiind persoana care la data de 24.06.2014, în jurul orei 02.30 1-a buzunărit pe un bărbat cu mâna ruptă la intersecția str. D. Cantemir cu str. Negruzzi (f.d. 38).

Astfel, instanța de apel a reținut, că întemeiat instanța de fond a constatat că inculpatul Tudosenco Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, instanța de fond corect a apreciat critic declarațiile date de inculpat în ședința de judecată, acestea constituind versiunea sa de apărare, fiind îndreptate exclusiv spre eschivarea de la răspunderea penală și acestea contravin probatoriului cauzei penale.

În acest sens, instanța de apel a reținut în special declarațiile martorului Beiu Igor, care a declarat că *„a observat cum inculpatul a luat din buzunarul părții vătămate o sumă de bani pe care a pus-o ulterior în buzunarul său”* și declarațiile părții vătămate care a declarat că *„a fost atacat de circa 3-4 persoane. I-a fost sustras un telefon mobil de model Siemens și aproximativ 1500 lei.”*

Totodată, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, că acesta a săvârșit o infracțiune gravă, cu scop de cupiditate, din interes material, inculpatul având studii medii incomplete, nefiind supus militar, celibatar și cu antecedente penale.

La fel, instanța de apel a constatat, că prima instanță corect a luat în considerație lipsa circumstanțelor atenuate și prezența circumstanței agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Astfel, în baza materialelor cauzei, instanța de apel a constatat, că inculpatul Tudosenco Vitalie a fost anterior condamnat prin:

”- sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11.12.2009 în baza art. 187 alin.(2) lit. b), d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare fără amendă;

- prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 02.09.2010 în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e), f) Cod penal la 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare fără

amendă, iar prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 16.11.2011 în baza art. 84 alin. (4) Cod penal a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare fără amendă (f.d. 87-94);

- prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 06.07.2011 a fost menținută sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 02.09.2010 (f.d. 95-103);

- la data de 31.01.2014 inculpatul a fost eliberat din penitenciar;

- la data de 24.06.2014, inculpatul a comis infracțiunea imputată”.

În baza acestor circumstanțe, instanța de apel a concluzionat, că corect instanța de fond a reținut, că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată în stare de recidivă periculoasă.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond justificat a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Pasat Andrei, urmînd ca asupra cuantumului acesteia să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

La fel, instanța de apel a respins argumentele apărătorului Sochirca Stela în interesele inculpatului, constatînd că potrivit probelor cercetate în instanța de apel a fost stabilit cu certitudine că inculpatul Tudosenco Vitalie a comis infracțiunea incriminată lui. Instanța de fond a motivat soluția menționată, fără careva omisiuni, erori sau viciu fundamental, corect a stabilit pedeapsa menționată, ținînd seama de toate circumstanțele pricinii și a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă echitabilă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Tudosenco Vitalie, care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 3), 4), 9) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile acestuia să fie reîncadrate în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blînde cu aplicarea art. 90 Cod penal invocînd că:

- instanța de apel, greșit a menținut sentința primei instanțe, deoarece prima instanța greșit a constatat vinovăția inculpatului în baza art. 187 alin. (2), înșă acesta a furat doar un telefon mobil și nu s-a ascuns de organele de poliție;

- prima instanță și instanța de apel, nu au luat în considerație declarațiile inculpatului, precum că, acesta și-a recunoscut vinovăția în furtul telefonului mobil, a explicat că nu este capabil să alerge, deoarece avea degetul piciorului stîng în gips din martie 2014;

- în timpul percheziției efectuate de colaboratorii de poliție, aceștia au depistat la inculpat doar telefonul mobil și o brichetă, nefiind depistați careva bani, astfel nu există careva probe care ar fi demonstrat că inculpatul a sustras suma de 1500 lei de la partea vătămată, fapt confirmat și prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 24.06.2014 (f.d. 8-14) și declarațiile martorului Cebotari Pavel,

care a declarat că, la inculpat nu au fost depistate careva sume bănești;

- instanța de apel nu a cercetat toate încălcările comise în cadrul procesului penal, deoarece s-a constatat că inculpatul i-a provocat leziuni corporale părții vătămate în lipsa unui raport de expertiză medico – legală;

- acțiunile inculpatului au fost încadrate greșit pe art. 187 alin. (2) Cod penal, deoarece acesta a declarat, că singur a săvârșit infracțiunea, instanța de apel bazându-și concluziile doar pe declarațiile părții vătămate care nu sunt veridice;

- instanța de apel a examinat materialele cauzei superficial;

- ședința de judecată în care s-a examinat cauza a fost publică, deși infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) este gravă, fapt ce constituie o încălcare a legii procesual penale, Convenției CEDO și Constituției Republicii Moldova.

- cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate, în lipsa martorilor, nu au fost audiați colaboratorii serviciului „902” care au efectuat percheziția și au depistat doar un telefon mobil și o brichetă;

- procurorul nu a citat toți martorii din această cauză penală;

- în decizia instanței de apel, pe fila nr. 8, este indicat că a fost furat un automobil dar nu un telefon mobil.

6.1 Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, Crijanovschi Sergiu care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide, că acesta este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Drept temei pentru declararea recursului, inculpatul Tudosenco Vitalie a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 3), 4), 9) Cod de procedură penală, iar potrivit acestor norme, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile cînd legea prevede altfel, judecata a avut loc fără participarea părții vătămate, a martorilor și inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că aceste temeuri nu și-au găsit confirmarea în cauza dată.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursul declarat este criticată aprecierea de către instanțele de judecată a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor cînd instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Tudosenco Vitalie privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, să fie întemeiată și legală. Totodată, instanța de recurs menționează că inculpatul Tudosenco Vitalie greșit consideră că, „acțiunilor lui li s-a dat o încadrare juridică greșită în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, urmînd corect a fi încadrate în baza art. 187 alin. (1) Cod penal”.

În acest sens, Colegiul penal constată că conform declarațiilor martorului Beiu Igor, rezută că „*a observat cum inculpatul a luat din buzunarul părții vătămate o sumă de bani pe care a pus-o ulterior în buzunarul său*” (f.d. 109-111), iar din declarațiile părții vătămate rezută că „*a fost atacat de circa 3-4 persoane. I-a fost sustras un telefon mobil de model Siemens și aproximativ 1500 lei.*” (f.d. 104 verso). Aceste declarații sunt confirmate și prin procesul verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 24.06.2014 (f.d. 5), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.06.2014 și tabelul fotografic anexat la respectivul proces-verbal (f.d. 8-14), procesul-verbal de examinare a

obiectului din 27.06.2014 (f.d. 15), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 24.06.2014 și tabelul fotografic anexat la respectivul proces-verbal (f.d. 30-32), procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.06.2014 potrivit căruia, martorul Beiu Igor 1-a recunoscut pe inculpat ca fiind persoana care la data de 24.06.2014, în jurul orei 02.30 1-a buzunărit pe un bărbat cu mâna ruptă la intersecția str. D. Cantemir cu str. Negruzzi (f.d. 38).

Astfel, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel, reieșind din prevederile legale, întemeiat a menținut sentința primei instanțe, dând o apreciere corectă probelor legal administrate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată și expuse în decizia sa, care analizate în ansamblu demonstrează cu certitudine încadrarea justă a faptei inculpatului Tudosenco Vitalie în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Cu referire la motivul invocat de recurent, precum că „*ședința de judecată în care s-a examinat cauza a fost publică, deși infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) este gravă, fapt ce constituie o încălcare a legii procesual penale, Convenției CEDO și Constituției Republicii Moldova*” Colegiul penal reține, că acesta constituie o opinie subiectivă a recurentului, deoarece, în conformitate cu art. 18 Cod de procedură penală, în toate instanțele judecătorești ședințele sunt publice, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol, și anume accesul în sala de ședință poate fi interzis presei sau publicului, pe parcursul întregului proces sau al unei părți din proces, în interesul respectării moralității, ordinii publice sau securității naționale, când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților în proces o cer, sau în măsura considerată strict necesară de către instanță când, datorită unor împrejurări speciale, publicitatea ar putea să prejudicieze interesele justiției.

În aceste condiții, ambele instanțe ierarhic inferioare corect au examinat cauza penală în privința lui Tudosenco Vitalie în ședință publică, reeșind din circumstanțele cauzei acesta nu se regăsește în niciuna din cauzele prevăzute de legiilor prescrise în norma enunțată mai sus, ca fiind excepție de la examinarea cauzei în ședință publică.

Totodată, recurentul mai invocă că „*cauza a fost examinată în lipsa părții vătămate, în lipsa martorilor, nu au fost audiați colaboratorii serviciului „902” care au efectuat percheziția și au depistat doar un telefon mobil și o brichetă, precum și că procurorul nu a citat toți martorii din această cauză penală*” astfel, cu privire la aceste motive, Colegiul penal menționează că acestea sunt declarative, deoarece, în urma examinării materialelor dosarului și a conținutului sentinței instanței de fond (f.d.129-130), se constată că, au dat declarații în ședința de judecată partea vătămată Pasat Andrei (f.d. 104-105) cât și martorii Cebotari Pavel (f.d. 106-108), Beiu Igor (109-111).

Referitor la cele invocate de recurent „că nu au fost audiați colaboratorii serviciului „902” care au efectuat percheziția”, Colegiul penal nu-l acceptă, considerându-l că este declarativ, deoarece din declarațiile martorului Cebotari Pavel date în cadrul ședinței instanței de fond (f.d. 106), rezultă că ultimul activează la IP Centru în calitate de ofițer de investigație al Serviciului Poliției Criminale, care nemijlocit s-a aflat în cadrul grupei operative a IP Centru și a participat la percheziția inculpatului Tudosenco Vitalie.

Mai mult de atât, din materialele cauzei s-a constată că potrivit actului de învinuire sunt indicați doi martori a acuzării Cebotari Pavel și Beiu Igor, care au dat declarații în cadrul instanței de fond.

Astfel, Colegiul penal conchide că în speța dată nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, invocată de recurent.

În același context, cu privire la motivul invocat de recurent, precum că „în decizia instanței de apel, pe fila nr. 8, este indicat că a fost furat un automobil dar nu un telefon mobil” Colegiul penal constată, că această frază conține o eroare materială neînsemnată a instanței de apel, care nu afectează decizia atacată și nu poate constitui temei de recurs.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent, ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și motivată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Tudosenco Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe **Tudosenco Vitalie Grigore**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 februarie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin